

som maaske ikke saa ofte har Tid og Lejlighed til at komme sammen til Møde. Fra flere Sider fremkom der Forslag om at gøre Bladet til Medlemsblad, og Redaktionen lovede i Løbet af dette Halvaar at fremsætte Forslag herom til Kredsformændene med Oplysning om, hvor meget Foreningskontingentet i saa Fald skulde forhøjes. Alle D. K. S.'s Medlemmer skulde nemlig have Bladet gratis tilsendt, og Forhøjelsen vilde vist ikke blive stor.

Frk. *Anne Bruun* tog derefter sit Forslag tilbage.

Punkt XVI var Valg af Fællesstyrelsen, Revisorer og Suppleanter. Den gamle Styrelse blev genvalgt (Form. Fru *J. Bojsen Møller*, Sekretær Fru *Scheuer*, Kasserer Frk. *Frida Schmidt*, desuden Fru *Stampe-Feddersen*, Hr. Herredsfoged *P. Sveistrup*, Frk. *Helene Berg*, Fru *Bondegaard*. De to nye Medlemmer, der valgtes ifølge den nys vedtagne Ændring til § 9 (Dagsordenens Punkt III) var Hr. Højskoleforstander *Grønvald Nielsen* og Hr. Folketingsmand *Jensen-Sønderup*. Til Revisorer genvalgtes Frk. *Anna Hjort* og Fru *Høgsbro*.

Da Klokken nærmede sig stærkt til 4, som var den fastsatte Tid for Forhandlingerne om Punkt XV, paa Dagsordenen — Forslag fra Fru *Berg Nielsen*: „Kan D. K. S. virke noget for at forhindre de mange Barnemord?“ — inden de forhåndenværende Forhandlinger var endt, maatte der afbrydes i disse, da der var indbudt forskellige til at deltage i Forhandlingerne om Fru *Berg-Nielsens* Forslag, og der blev så fastsat et extra Møde til Kl. 7¹/₄ om Aftenen, hvor Resten af Dagsordenen skulde behandles, fortsættende med Punkt XIV, „Kvinden og Samfundet.“

Man gik da op i en anden og større Sal, hvor Fru *Berg-Nielsen* indledede.

I et varmt og følt Foredrag skildrede Fruen en Tragedie fra det daglige Liv: „Jeg havde i min Skole en dejlig lille Pige med store kloge Barneøjne. Vi kaldte hende Engel; hun var vor flinkeste Elev, Skolens Pryd, Lærerindernes Yndling. For kort Tid siden hørte jeg, at hun havde fået et Barn og — kvalt det.

Så kunde jeg ikke være stille længere, her måtte tages fat — tages fat strax; og jeg fæstede øjeblikkelig min Opmærksomhed på D. K. S.

I dette Tilfælde var det Skammen, der fik Moderen til at føde i Dølgsmål, ellers er det vel oftest de økonomiske Forhold.“

Efter at have meddelt en Del Statistik fra Fødselsstiftelsen gik Fruen over til at drøfte selve

Opgaven. Den unge Moder kan ikke bære Ulykken alene, når Kæresten svigter i det Øjeblik, hun trænger mest til Støtte, derfor må vi træde til og vise hende, at der er kærlige Mennesker, der vil hjælpe hende og ikke dømme hende. Vi må virke for, at Tjenestepigerne får Lov at beholde deres Børn hos sig og derved virkelig bliver en Moder for dem; — det vil forebygge mange Barnemord. D. K. S. må tage denne Opgave op og må tage den op strax.

Fru *Vibeke Salicath* sluttede sig til Indlederen og påpegede Nødvendigheden af en Forhøjelse af Alimentationsbidragene.

Fru *Reimert* fra Kristiania hævdede — under livligt Bifald fra Forsamlingen — at et Hjem for de vordende Mødre i Lighed med et, de havde i Kristiania, vilde fremme Sagen. Fra dette Hjem skaffede man de unge Piger ud i Pladser, hvor de kunde have Børnene hos sig. Rent personlig havde Fruen den Opfattelse, at det var de bedste Piger, der blev Barnemordersker. (Hør!)

Frk. *Hulda Hansen* fra Holstebro krævede — for at gribe Sagen an ved Roden — Lovgivningsmagtens Hjælp. Barnefaderen burde betale til Barnet fra mindst 3 Maaneder før Fødselen. Barnet burde bære Faderens Navn. Gør en Kvinde sig skyldig i Fosterfordrivelse eller Barnemord — fordi Faderen havde forladt hende, skulde også *han* straffes. Efter at have påpeget Nødvendigheden af Oprettelsen af Hittebørnehospitaler og Plejehjem sluttede Taleren: Vi kan bygge Kirker, Missionshuse og Forsamlingshuse. Her, hvor der mere end noget andet Sted trænges til Kristenkærlighed, — her holder vi os tilbage. Vi må handle hurtigt og kraftigt, kun *det* er værdigt for et kristent Samfund.

Læge Frøken *Eli Møller* talte ud fra sine Erfaringer som Læge og foreslog, at man strax skulde hjælpe ved Oprettelsen af nogle få Hjem.

Efter en lang og interessant Diskussion, der hovedsagelig gik ud på Forandringer i de bestaaende Love og hvori bl. a. Fruerne Svendsen, Lund, Holmbo, Bagger-Weis, Bajer og Frøken Jutta Møller deltog, fastslog Højesteretssagsfører Svend Høgsbro som Resultat af Forhandlingen, at også her gælder det: Lige Ret for Mand og Kvinde. Børnene burde bære Faderens Navn, og Faderens Forpligtelser skulde begynde, såsnart Sangerskabet vanskeliggjorde Moderen hendes Erhverv.

En af Fru Lund stillet Resolution blev, til ligemed de forskellige Forslag om at virke for Lovændringer, Oprettelse af Pleje- og